

20ste JAARGANG, NR. 385
31 OKTOBER 2022

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

4 JAZZ OP DE PLAAT

Tineke Postma, Loek van den Berg,
Plume, Kenturah's Kitchen,
Wolfert Brederode, Marc v Vugt e.a.

11 JAZZ OP HET PODIUM

ICP Orchestra.

EN VERDER (ONDER MEER):

14 Jazzweek Top 3

19 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2022

NR 386 KOMT 21 NOVEMBER UIT

BERICHTEN

Finalisten jaarlijkse

Sarah Vaughan-competitie gekozen

Een man, Alan Harris, en vier vrouwen, Kristin Lash, Ehep Nkwelle, Lucia Gutierrez Rebboloso en **Lucy Yeghiazaryan**, strijden 20 november om de eerste prijs tijdens de prestigieuze Sarah Vaughan International Jazz Vocal Competition. De jury bestaat dit jaar uit Regina Carter, Christian McBride, T.S. Monk, Pat Prescott en Maria Schneider. De winnaar ontvangt een bedrag van 5.000 dollar.

Finaliste Lucy Yeghiazaryan. (Persfoto)

Het concours staat open voor vocalisten wereldwijd. Deelnemers mogen echter nog geen contract bij een grote platenfirma hebben. Eerdere winnaars waren Cyrille Aimée, Jazzmeia Horn en Samara Joy. De Vocal Competition is onderdeel van het James Moody Jazz Festival in Newark.

●
ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Sanem Kalfa. (Foto: Mehmet Salih Mulayim)

**SANEM KALFA 'ARTIST IN FOCUS'
VAN FESTIVAL NORTH SEA ROUND TOWN 2023**

Vocaliste-celliste **Sanem Kalfa** is 'artist in focus' van het festival North Sea Round Town, dat van 22 juni tot en met 9 juli 2023 in Rotterdam plaatsvindt. Kalfa: "Ik mag doen wat ik graag wil. Dat is geweldig. Mijn hoofd borrelt van nieuwe ideeën die ik wil gaan vormgeven."

Het is voor het vierde jaar dat een 'buitengewoon talent' als 'artist in focus' wordt aangewezen. De 'artist' krijgt alle steun om een zogenoemd 'droomproject' te ontwikkelen. Dat is een nieuwe productie die 'in een onconventionele opstelling' wordt gepresenteerd. Kalfa gaat de komende maanden met collega-musici op karakteristieke locaties op maat gemaakte projecten ontwikkelen: "Ik wil mensen graag meenemen in mijn wereld, naar mijn diepere lagen die voor publiek herkenbaar of juist verfrissend kunnen zijn."

[...vervolg op de volgende pagina linksboven](#)

[vervolg voorpagina Sanem Kalfa...](#)

Sanem Kalfa zal in ieder geval een solo-concert geven en een duoconcert met violist George Dumitriu, met wie ze al vijftien jaar samenwerkt. Ook zal ze aan het North Sea Round Town Lab deelnemen, waar met Rotterdamse artiesten nieuwe muziek wordt geschreven en gepresenteerd. Eerder waren gitarist Teis Semey (2022) – hij verzorgde een zelf geschreven 'Midnight Mess' in de Rotterdamse Laurenskerk - drumster Sun-Mi Hong (2021) – zij combineerde jazz en dans in de voorstelling 'Dance In Four Colours' - en pianist Alexander van Popta (2019) 'artist in focus'.

Sue Mingus. (Persfoto)

Weduwe Charles Mingus overleden

Sue Mingus, de weduwe van bassist Charles Mingus, is op 24 september in Manhattan overleden. Ze was 92 jaar oud. Als producer en bandmanager probeerde ze de muziek van haar man levend te houden. Na zijn dood was ze de drijvende kracht achter de Mingus Dynasty (die ze in 1979 oprichtte met leden van de formatie van haar man), het Mingus Orchestra en de Mingus Big Band. Ze was ook betrokken bij de platen van deze orkesten. De Mingus Big Band kreeg in 2011 een Grammy Award in de categorie bigband. Charles Mingus werd dit jaar honderd jaar geleden geboren en stierf in 1979.

SPOTIFY AFSPEELLIJST JF 385

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit vanaf pag. 4 besproken albums. Klik om te luisteren op de onderstaande link: <https://spoti.fi/3seiCnD>

JAZZFESTIVAL HEERDE STOPT NA KOMENDE EDITIE

Na 45 edities valt op 4 november aanstaande het doek voor het Jazzfestival Heerde. Teruglopende bezoekersaantallen en de grote organisatorische rompslomp hebben drijvende kracht Joop van Schaik dit besluit doen nemen. Hij vindt het jammer, maar heeft er ook vrede mee, zegt hij 13 september op nieuwsbladschaapskooi.nl.

Van Schaik stond in 1976 aan de wieg van het festival. Het was meteen compleet uitverkocht en ook in de jaren daarna was dat het geval. Van Schaik: "Er zijn jaren geweest dat we dik twintig orkesten hadden. Meerdere zalen van cultureel centrum De Heerd, de kelder: álles zat vol." Toen enkele jaren geleden de Rabobank zich als sponsor terugtrok werd het steeds lastiger om de eindjes financieel aan elkaar te knopen. Er konden minder muzikanten worden geboekt. "Heerde stond altijd bekend om de fijne sfeer: ontspannen, vriendelijk en met échte muziekliefhebbers. Voor bijvoorbeeld Big Band Heerde, Allotria en andere kleinere ensembles bood Jazzfestival Heerde een mooi podium om zich te laten horen", zegt Van Schaik. Dit laatste jaar treden zes orkesten op. Van Schaik: "We hebben enkele getalenteerde jongeren van het Artez-conservatorium en als topper het kwartet van saxofonist Sjoerd Dijkhuizen met Rein de Graaff op piano. Bigband Allotria is er voor de 45ste keer bij."

ALTSAX BEZORGT CANDY DULFER RUGKLACHTEN

Door het jarenlang bespelen van de altsax heeft saxofoniste Candy Dulfer te kampen met rugklachten. Dat vertelt ze op 22 oktober in een interview in het Algemeen Dagblad ter promotie van een film over haar leven. Die draait onder de titel 'Candy' vanaf half december in de bioscoop. Dulfer (53) staat al veertig jaar op het podium: "Ik ben helemaal vergroeid met mijn instrument".

"Een tenorsax zoals mijn vader (Hans Dulfer, red.) bespeelt, kun je gewoon voor je houden, die komt als het ware naar je toe. Naar een altsax zoals ik bespeel, buig je zelf toe", verklaart Dulfer haar rugklachten. Ze is door dat buigen ook wat krommer gaan lopen: "Soms denk ik dat ik heel rechtop loop en zie ik mezelf in een winkelruit toch weer met dat nekje naar voren." Vroeger vond ze het erg dat ze hazentanden had, maar inmiddels ziet ze dat als een voordeel: "Ik ben er zelfs heel zuinig op, want ik heb ze nodig voor het spelen. Ik loop al dertig jaar met mijn hand aan de leuning de trap af. Ik zal toch eens voorover vallen." De film 'Candy' is gemaakt door regisseur Carin Goeijers. Onder meer is te zien hoe ze tijdens de coronapandemie moeite heeft om rond te komen en zich grote zorgen maakt over de gezondheid van haar ouders. Recentelijk verscheen van Candy Dulfer de single 'Convergency', die ze samen met gitarist Nile Rodgers maakte.

Beluister hier het nummer 'Convergency':

<https://www.youtube.com/watch?v=4c-qNyXV1XY>

Saxofonist Fabrice Alleman maakt discografisch drieluik

In korte tijd brengt saxofonist Fabrice Alleman drie platen uit bij het label Igloo. Het eerste 'Spirit one: Clarity' is geïnspireerd door zijn grote inspiratiebron trompettist Chet Baker. Als begeleiders spelen gitarist Philip Catherine en bassist Jean-Louis Rassinfosse mee – zij speelden nog met Baker - en verder pianist Nicola Andrioli en de drummers Mimi Verderame en Armando Luongo. Later dit jaar wordt het drieluik gecompliceerd met de albums 'Now' en 'Voices'.

Kerstplaten Louis Armstrong op een verzamelalbum heruitgebracht

Half november verschijnt bij Verve een verzamelalbum met kerstnummers van trompettist-vocalist Louis Armstrong. Op het album 'Louis Wishes You A Cool Yule' staan elf nummers. Zes ervan werden in de jaren vijftig door Decca als single uitgebracht. Armstrong is te horen in een duet met zangeres Velma Middleton in 'Baby, it's cold outside' en met Ella Fitzgerald in 'I've got my love to keep me warm'. Als afsluiter van het album leest Armstrong het verhaal 'A visit from St. Nicholas' voor. Deze vertelling verscheen nooit eerder op plaat en werd speciaal voor deze release door pianist Sullivan Fortner – jarenlang lid van de band van trompettist Roy Hargrove – van begeleiding voorzien.

Tomeka Reid. (Foto: Tony Smith)

Tomeka Reid krijgt MacArthur Grant

Celliste **Tomeka Reid** heeft een MacArthur-beurs gekregen: 'in recognition of her creativity and as an investment to further her expertise.' Reid is een van de 25 mensen die dit jaar deze 'genius grant' krijgen. Ze ontvangt 800.000 dollar om naar eigen inzicht te besteden. Reid debuteerde in 2015 met haar Tomeka Reid Quartet op de plaat. In 2019 verscheen haar tweede album 'Old New' bij Cuneiform Records. Reid werkte met de saxofonisten Anthony Braxton (Zim Sextet) en Roscoe Mitchell (Roscoe Mitchell Quartet, Art Ensemble of Chicago), fluitiste Nicole Mitchell (Black Earth Ensemble, Artifacts), zanger Dee Alexander (Evolution Ensemble) en drummer Mike Reed (Loose Assembly, Living by Lantaarns, Artefacten). De MacArthur Grant wordt uitgereikt aan 'individuals who show exceptional creativity in their work and the prospect for still more in the future.'

EDISON OEUVRE PRIJS VOOR DICK DE GRAAF

Dick de Graaf met zijn Edison. (Persfoto)

Saxofonist **Dick de Graaf** heeft op 6 oktober in het AFAS theater in Leusden de Edison Oeuvre Prijs Jazz 2022 gekregen. Hij is 'een ware ambassadeur van de jazzmuziek die hij blijft voeden met vernieuwing', aldus de jury: "Hij etaleert een rijke en persoonlijke toon, past wat hij van grote voorgangers leerde met smaak toe en kent de dynamiek van een goede spreker: nuance en contrasten, verrassingen en rust, de luisteraar aan de hand meenemen." De Graaf toonde zich op jazzism.nl zeer verheugd met de onderscheiding: "Het geeft een energiestoot. Dat moet ook, daar heb ik het ook aan te danken, denk ik. Soms is het makkelijk, soms is het moeilijk, een bestaan als jazzmuzikant." Dick de Graaf vierde vorig jaar zijn veertigjarig jubileum als uitvoerend musicus en componist. Dat jubileum werd luister bij gezet met een elpee en bijbehorend boekwerk. Ter gelegenheid van de Edison wordt dit album 'Festive' nu ook op cd uitgebracht. Ook gaat hij naar aanleiding van de onderscheiding in het voorjaar van 2023 een 'Edison'-tournee maken.'

DUITSE WETENSCHAPPERS LEGGEN ESSENTIE VAN 'SWING' BLOOT

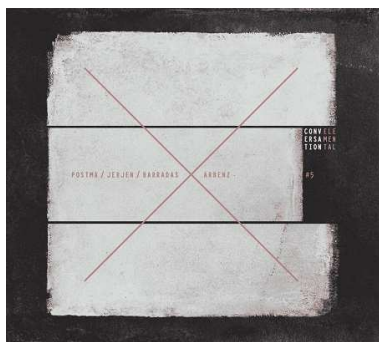
Vijf onderzoekers van de Georg-August Universiteit in Göttingen leggen in een artikel in het oktobernummer van het blad Nature de essentie van het begrip 'swing' wetenschappelijk bloot. Hun onderzoeksconclusie: 'systematische afwijkingen in de microtiming in de vorm van downbeat-vertragingen zijn een belangrijk onderdeel van swing in jazz'.

In welke mate en hoe synchroniseren jazzmuzikanten hun timing om swing te creëren? Dat was de vraag die onderzoekers Corentin Nelias, Theo Geisel, Eva Marit Sturm, Thorsten Albrecht en York Hagmayer zich stelden. Ze wilden een eind maken aan de controverse die volgens de vijf bestaat over de mogelijke rol van microtiming-afwijkingen. Daartoe manipuleerden ze allereerst de timing van originele piano-opnames en vroegen jazzmuzikanten de swing van verschillende timing-omstandigheden te duiden. Daaruit kwam naar voren dat licht vertraagde downbeats en gesynchroniseerde offbeats van een solist ten opzichte van een ritmesectie de swing versterken. Verder namen ze 456 jazzimprovisaties onder de loep. Uit de analyse daarvan bleek dat veel jazzmuzikanten minieme downbeat-vertragingen gebruiken.

Download het artikel hier: <https://go.nature.com/3TmRGd1>

JAZZ OP DE PLAAT

ARBENZ X POSTMA/JERJEN/BARRADAS
Conversation #5: Elemental
Hammer Recordings

Onder de titel 'Conversations' brengt de Zwitserse drummer Florian Arbenz een serie albums uit, waarin hij samen met door hem uitgenodigde muzikanten improviseert. Zelfs pianolgende Kirk Lightsey werkte een keer aan Arbenz' conversatieproject mee. Dit keer zijn het de Nederlandse saxofoniste Tineke Postma, de Portugese accordeonist João Barradas en de Zwitsers-Australische bassist Rafael Jerjen die met Arbenz 'in gesprek zijn'. Een gesprek in klanken is het geworden en de gesprekspartners blijken in muzikaal opzicht tegen elkaar opgewassen, terwijl alles van serieuze inzet getuigt. Het is geïmproviseerde muziek die grotendeels bestaat uit rubato (zonder vaste puls) gespeelde stukken waarin de musici interactief op elkaar reageren. Geen stevige beat of swing op dit album, maar wel van tijd tot tijd flitsende conversaties tussen saxofoniste Postma en accordeonist Barradas.

De muziek is doorgaans van een hoog abstractieniveau, zonder referentie aan herkenbare thematiek. Soms zijn er korte eigen themalijntjes, zoals in 'Waking with a start', in hoog tempo unisono gespeeld op sopraansax en accordeon. Een dramatisch effect wordt bereikt in 'Reverie' waar fortissimo, explosief neergezette donkere clusters van Barradas' accordeon worden afgewisseld met korte, snelle 'licks' van Postma's sopraansax. Ook in 'Luna volver' worden clusters gespeeld, nu gecombineerd met gedragen melodieën op sopraansax, soms op één toonreeks (bijvoorbeeld: een tijldang in A majeur). In 'The passage of light', een duet van bas en (vermoedelijk) xylofoon, blijft men een beetje hangen in een reeks elkaar afwisselende klankjes van deze twee instrumenten, zonder veel opbouw: een beschaafde, maar niet erg opwindende conversatie.

De geïmproviseerde muziek die hier wordt gepresenteerd kent alerte interacties tussen de musici. Dat het wel eens wat richtingloos blijft, is onvermijdelijk bij dit type muziek.

Alles is zeer droog en direct opgenomen en vermoedelijk is er naderhand niet veel bewerking toegepast. De ene luisteraar zal dat mooi vinden, de andere niet. **Ruud Bergamin**

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

LOEK VAN DEN BERG QUINTET
Wayfarer
ZenneZ Records

'Wayfarer' heet het nieuwe album van de Rotterdamse saxofonist/componist Loek van den Berg (1996), de winnaar van de Erasmus Jazz Prijs 2019. Met zijn kwintet nam hij tien eigen stukken op, alle geïnspireerd door de internationale tournees die Loek met zijn groep maakte. Zo bezocht Van den Berg onder andere Malta, Spanje, India, Marokko en Maleisië. Wayfare betekent 'reiziger die nieuwe gebieden verkent' en dat deed Loek in het echt en doet hij ook op zijn debuut-cd.

Van den Bergs stukken kenmerken zich door melodieuze, verhalende lijnen en een melancholische sfeer. Hoewel Loek naar eigen zeggen al van jongs af aan gefascineerd is door 'oude' jazz – Duke Ellington en bebop – heeft hij de afgelopen jaren de Europese jazz ontdekt en dat hoor je terug op 'Wayfarer'. In de meeste nummers klinkt het vijftal niet erg Amerikaans. Door de ijle zangpartijen van pianiste Aseo Friesacher zijn enkele tracks tamelijk zweverig van karakter.

Maar er wordt ook met passie geswingd, zij het zonder krachtpatserij. De blazers grommen een enkele keer, maar 'battlen' niet. Ook bas, drums en piano beperken zich tot zachttaardig en lyrisch spel. Het werk van Loek c.s. is echter geen softe muzak. Van den Bergs composities zijn rijk, gelaagd en verrassend door hun harmonieuze en melodieuze vondsten. De muzikanten hebben een gelijkwaardige inbreng en dat past ook bij Loek, die - zo zegt hij - zowel tijdens zijn reizen als in zijn muzikale uitingen op zoek is naar verbinding.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Loek van den Berg (altsax, tenorsax),
 Nathan Surquin (trombone),
 Aseo Friesacher (piano, zang),
 Cas Jiskoot (bas),
 Jens Meijer (drums).

Bekijk de video-animatie van het titelnummer:
<https://www.youtube.com/watch?v=dVvMcXnTXxU>

WOLFERT BREDERODE

Ruins And Remains

ECM

Op 11 november 2018 was het honderd jaar geleden dat de Eerste Wereldoorlog eindigde. Pianist-componist Wolfert Brederode schreef ter herdenking daarvan een suite voor zijn duo met drummer-percussionist Joost Lijbaart en een strijkkwartet, die op Wapenstilstandsdag 2018 in première ging. Manfred Eicher, eigenaar van ECM, een van de meest befaamde en prestigieuze platenlabels, was onder de indruk en wilde de suite uitbrengen. Een drietal pogingen om de suite op te nemen mislukten vanwege covid. Vier jaar later is het gelukt waarbij de oorspronkelijke uitvoering herschreven werd. Naast de ruïnes van de oorlog die een hoofdrol spelen zijn nu ook nieuwe ervaringen die zich in die tijd in het persoonlijke leven van Brederode voordeden meegenomen.

De suite opent met het nummer 'Ruins I'. Later volgen de nummers 'Ruins II' tot 'Ruins IV' afgewisseld met nummers die een ander aspect belichten. 'Ruins I' begint fluisterzacht waarbij Lijbaart zijn trommels met mallets aait. Af en toe klinkt er een zacht belletje als op het slagveld waar geen levende ziel meer is te bekennen. Al snel neemt de heftigheid in de muziek toe en in het nummer 'Cloudless' lijkt er eerder een onweersbui te komen dan een wolkeloze hemel. De muziek blijft beklemmend. Brederode heeft alles wat onnodig is wegge laten en speelt alleen de hoogstnoodzakelijke noten. Het schitterende Matangi Quartet vergroot de onheilspellende sfeer. Op de piano worden meer en meer noten gespeeld en het binnenwerk van de vleugel wordt verkend. Het strijkkwartet speelt op het snijvlak van jazz en gecomponeerde hedendaagse muziek een belangrijke rol als verbinder tussen hoop en wanhoop. De klagende viool van Maria-Paula Majoor en de alom aanwezige cello bepalen de sfeer die alleen nog wordt opgevrolijkt door optimistisch getokkel op de snaren van de vleugel. Lijbaart geeft kleur aan de suite door gebruik te maken van belletjes en andere percussie die hij voorzichtig bespeelt alsof het breekbaar kristal is. Alles bij elkaar is 'Ruins And Remains' zowel een hoogtepunt voor Wolfert Brederode als voor het toch al indrukwekkende oeuvre van ECM.

Tom Beetz

Bezetting:

Wolfert Brederode (piano)
Joost Lijbaart (drums, percussie)
+ Matangi Quartet: Maria-Paula Majoor (viool), Daniël Torrico Menacho (viool), Karsten Kleijer (altviool), Arno van der Vuurst (cello).

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=TqeoNQrgRCc>

PHILIP CATHERINE

75 Live At Flagey

Outnote Music

Het unieke van jazzmuziek is dat je het genre tot op hoge leeftijd kunt beoefenen zonder aan kwaliteit en geloofwaardigheid in te moeten boeten. Neem nu de Belgische grootmeester op gitaar, Philip Catherine. Hij is inmiddels bijna tachtig en klinkt nog steeds uitstekend. Toen hij 75 werd, speelde hij met een uitgelezen groep musici in cultuurcentrum Flagey in Brussel. Hij kreeg de vrije hand en dat zag je alleen al terug in de line-up.

Catherine musiceerde op 3 november 2017 met maar liefst twee pianisten (Nicola Andrioli en Bert van den Brink), twee bassisten (Philippe Aerts en Nicolas Fiszman) en twee drummers (Antoine Pierre en Gerry Brown). De gelegenheidsformatie bestond verder uit een trompettist (Bert Joris) en een zangeres (Catherine's dochter Isabelle). Tachtig minuten van het concert zijn nu (pas) te beluisteren op cd onder de titel 'Philip Catherine 75 live at Flagey'. Philip koos voor zeven eigen stukken en zeven composities van anderen, onder wie landgenoot Toots Thielemans. Bij de uitvoering van diens 'Blue-Sette' laat Catherine eerst de zaal zingen en dat gebeurt niet vaak bij een jazzconcert. Het tekent de ongedwongen sfeer waarin de veelzijdige Catherine lekker tekeergaat met cleane subtiele jazzsounds en lekker overstuurde rockgeluiden. Van sleetsheid of vermoeidheid is absoluut geen sprake. Leeftijd speelt op de cd geen enkele rol.

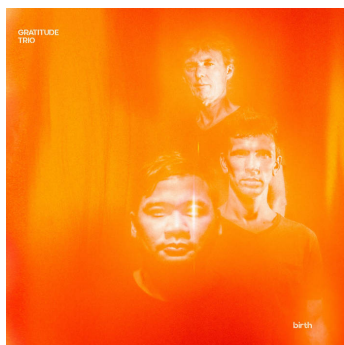
Hans Invernizzi

Bezetting:

Philip Catherine (gitaar), Nicola Andrioli (piano, synthesizer), Bert van den Brink (piano), Bert Joris (trompet), Philippe Aerts (bas), Nicolas Fiszman (gitaar, bas), Antoine Pierre en Gerry Brown (drums), Isabelle Catherine (zang).

Bekijk het integrale concert hier:

<https://www.youtube.com/watch?v=ld3SNcR2-1I>

GRATITUDE TRIO**Birth****W.E.R.F.**

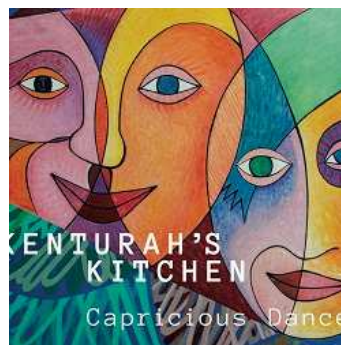
Hoewel het Gratitude Trio al elf jaar bestaat, en 'Birth' hun vierde album is, was de groep me tot op heden ontgaan. Opvallend op deze nieuwste plaat is het gebruik van modulaire synthesizers. Met hun karakteristieke geluid en de sequences die ermee gemaakt kunnen worden, verlenen ze de muziek een prettig, wat ouderwets geluid. Het titelnummer, waarmee de plaat van start gaat, doet met zijn mysterieuze opening denken aan het werk van Duitse synthesizerpioniers als Tangerine Dream en Klaus Schulze. Wanneer de scheurende tenorsax van Jeroen van Herzeele zich ermee gaat bemoeien, weten we dat we niet meer in de jaren zeventig verkeren. Het Indiaas aandoende 'Raven' (compleet met sitar en een gezongen melodielijn) komt daarna als een verrassing. Het geeft aan hoe eclectisch het Gratitude Trio te werk gaat. Een rode draad in de muziek is de gerichtheid op grooves, met de melodieuze basgitaar van Alfred Vilayleck en het creatieve, maar waar nodig ook superstrakke drumwerk van Louis Favre als pijlers. De laatste is ook vocaal te horen, met name in 'Embracing life', dat je gerust een song zou kunnen noemen. Jammer is dat zijn wat vlakke stem het nummer te weinig geprononceerd maakt. Het album is als digitale download en in beperkte oplage op vinyl verkrijgbaar.

Herman te Loo**Bezetting:**

Jeroen van Herzeele (tenorsax, EWI, synthesizer), Alfred Vilayleck (basgitaar), Louis Favre (drums, percussie, zang) + Michel Andina (sitar, diruba), Anne, Héloïse, Selim (zang).

Beluister hier tracks van het album:

<https://werfrecords.bandcamp.com/album/birth>

KENTURAH'S KITCHEN**Capricious Dance****Eigen Beheer**

Drie koks maar geen chef: Kenturah's Kitchen. Soms een dagschotel, dan weer haute cuisine. Maar niet op bestelling. De witte brigade bepaalt het menu. Daarbij is afwisseling en avontuur steevast een hoofdingrediënt. Laat je verrassen. 'Capricious Dance' is het vierde album van het trio. Hun eerste was in 2013. Bij het trio draait het om compositie, idee, concept. En die worden zeer zorgvuldig overdacht. Bijvoorbeeld door de variatie in maatsoorten. Het klinkt net zo gevarieerd en energiek als de kleurrijke hoesillustratie van Jorge Kata Nunez. Ed Baatsen speelt op vleugel en elektronische toetsen. Hij is ook de componist. Het is waar dat de Fender Rhodes het idee van een pianotrio wel wat wegneemt. Akoestisch is hij sterker en heeft hij (nog) meer autoriteit. Allerlei invloeden en inspiratiebronnen zijn terug te horen. Han Slinger lijkt soms op bassist Dan Berglund uit het Esbjörn Svensson Trio. Drummer Bert Kamsteeg is niet alleen gediensig, hij is echt onmisbaar en krachtig aanwezig. Op het ruim elf minuten lange 'Peregrination' excelleren ze alledrie volop. Het is de langste en meest grillige compositie. Het lijkt klassiek te starten en stopt abrupt. Halverwege slaat het plotseling een zijweg in en klinkt heel even een improviserend Keith Jarrett Trio. En dan ineens is het rocken met een vervormde bas. Het is karakteristiek voor het album. 'Melodie' is eigenlijk van de klassieke componist Edvard Grieg, maar nu op kostelijke wijze bewerkt voor het trio. Let niet op de tracknummers. Soms, na allerlei wendingen, lijkt midden in een stuk een nieuw stuk te beginnen. Een zuurtje, een zoutje en een zoetje; het zit er allemaal in. Is dit pianotriojazz? Fusion? 'Modern creative'? Zeg het maar. Het maakt niks uit. 'Capricious Dance' is een mooi en speels avontuur en een heerlijke luisterplaat.

Peter J. Korten**Bezetting:**

Ed Baatsen (piano), Han Slinger (bas), Bert Kamsteeg (drums).

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=r2Wuv3rpzf0>

LAURA JURD
The Big Friendly Album
 Edition Records

Luister hier naar 'Little Opener':
<https://bit.ly/3eQAqOk>

Bestaat dat, vriendelijke muziek? Jazeker, luister maar naar 'The Big Friendly Album' van trompettiste/componiste Laura Jurd. Een album dat zijn naam wis en waarachtig eer aan doet. Heerlijk opgewekte, open en lyrische melodieën, maar zonder dat het saai, kinderlijk of larmoyant wordt. Sterker nog, het zijn veelal complexe arrangementen, die echter met een lichtheid en gemak worden gepresenteerd, waardoor de muziek toch eenvoudig en vrolijk klinkt. Het openingsnummer 'Fuzzy' is het moderne Europese antwoord op de eindeloze queeste van Wynton Marsalis naar de roots van de jazzmuziek. Het ensemble met de wonderlijke basisbezetting van kornet, tuba en eufonium (tenortuba), gitaar, bas en drums, klinkt hier als een traditionele New Orleans 'marching-band' inclusief opgewekte fluit-solo, maar wie goed luistert hoort een complexe en afwisselende harmonische structuur. Deze 'folky' opener wordt direct gevolgd door 'Sleepless' dat opent met een soort alt-rock gitaarmotief. Probeer daar maar eens bij in slaap te vallen. Dan verstilt geleidelijk de muziek en lijkt het alsof op driekwart van het nummer de slaap gevat kan worden, maar daar springt het gitaarmotief toch weer over de heg en zitten we weer rechtop in bed. Zeker als dan ook de machtige tuba's invallen; maar met deze muziek wil ik de hele nacht wel opblijven. Ook met het nummer 'Little opener' hint Jurd met een vette southern blues lick op gitaar naar de roots van de blues en jazz in het zuiden van de VS. Ik hoop dat Wynton luistert naar hoe het ook kan. In het nummer 'On the up' klinkt met de viool een Iers folkmotief dat met een stevige elektrische gitaar weer het hier en nu ingetrokken wordt. Het is geweldig om te horen hoe Jurd met deze bezetting haar muziek enerzijds licht, luchtig en vrolijk kan laten klinken en anderzijds met gitaar en blazers ook de suggestie kan wekken van een heavy bigbandgeluid. Over ieder nummer is wel een klein verhaaltje te schrijven. Het is alsof Jurd dat zelf ook heeft willen doen met haar muziek, want het laatste nummer heet 'Here the tale ends'. Het nummer begin met eenvoudige akoestische gitaarakkoorden en bouwt langzaam op naar een pandemonium, waarbij het lijkt alsof Jurd voor een compleet symfonieorkest staat, dat dan weer ineens eindigt in de gitaarakkoorden uit het begin. Dit album is weer zo'n zeldzaam juweeltje dat van A tot Z klopt op het snijvlak van jazz, blues, folk en rock. Voor wie dit de eerste kennismaking is met bandleider Laura Jurd raad ik aan ook naar haar ijzersterke band Dinosaur te gaan luisteren. Volgen die Jurd!

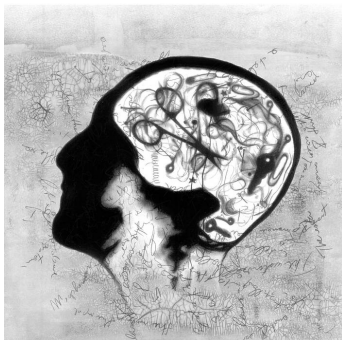
Jaap Lampe

Bezetting:

Laura Jurd (cornet/piano), Martin Lee Thomson (eufonium, tenortuba), Danielle Price (tuba), Alex Haines (gitaar), Ruth Goller (bas), Corrie Dick (drums) + Finn Peters (fluit, track 1); Frode Haltli (accordion, track 2, 3, 4 & 8), Dylan Bates (viool, track 5 & 8), Mark Lockheart (sopraansax, track 7 & 8), Mandhira de Saram (viool, track 9).

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 385
Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/3sejCnD>

AUGUSTO PIRODDA
The Monkey And The Monk
 El Negocito Records

In de klassieke muziek is een concerto een muziekvorm waarin alle facetten van muzikale expressie gebruikt worden. De ondertitel van dit nieuwe album van de Belgische pianist/componist Augusto Pirodda maakt daarmee een statement. 'The Monkey and the Monk' heet namelijk een 'Concerto for Jazz Septet in Three Movements'. Voor de uitvoering van zijn compositie stelde hij een ensemble samen dat een aantal prominente vertegenwoordigers van de Belgische jazzscene in zich draagt. Behalve de jonge Ierse rietblazer Sam Comerford hebben de dame en heren hun sporen al flink verdiend. Pirodda stelt hun sterke punten tentoon in krachtige ensembles, maar ook in (soms ongegeleide) solopassages en geïmproviseerde passages. Met een instrumentarium met klarinet, bassax en altfluit heeft hij daarnaast een klankpalet dat uitnodigt tot sfeertekeningen en klankschilderingen. Elk deel van het concerto is anders van opbouw, van de energieke freejazz in de opening van het 'First movement' en de geïmproviseerde klanken waarmee deel twee start, tot de mysterieuze a capella altfluit die het derde deel inleidt. Zangeres Lynn Cassiers leent haar stem voor instrumentale bijdragen, maar zingt ook teksten en zet haar elektronica smaakvol in voor extra avontuur. De drie blazers zorgen voor een smeuïg amalgaam en pakken solistisch flink uit waar dat kan, zoals de knorrende bassax van Comerford tijdens een opzwepend up-tempo in het 'Second movement'. Het concerto van Pirodda is voortdurend in beweging en we krijgen nooit het gevoel dat de muziek gekunsteld is of dat hij de muzikaliteit opoffert voor virtuositeit, al is dat laatste zeker een kwaliteit van zijn bandleiden. Kopers die het album op vinyl aanschaffen, krijgen op kant vier nog een bonus in de vorm van 'The Unbearable lightness of freedom' voor solopiano. De cd omvat alleen het concerto. **Herman te Loo**

Bezetting:

Lyn Cassiers (stem, electronica), Laurent Blondiau (trompet, bugel), Ben Sluijs (altsax, altfluit), Sam Comerford (klarinet, tenorsax, bassax), Augusto Pirodda (piano), Manolo Carbras (bas), Marek Patrman (drums).

Luister hier naar de openingsdeel:

<https://bit.ly/3DiKJV1>

LUBOS SOUKUP | CHRISTIAN PABST
Levitas
 Animal Records

Lubos Soukup is een Tsjechische rietblazer. Pianist Cristian Pabst is Duits, maar woont al geruime tijd in Amsterdam. Ze kennen elkaar nu tien jaar, sinds een ontmoeting in Kopenhagen. Hoewel ze ieder hun eigen artistieke weg gaan, ontmoeten ze elkaar toch regelmatig. Na wat grotere projecten te hebben gedaan, kozen ze dit keer voor de intimiteit van een duo. En hoe! Het is nogal riskant om je helemaal te geven in zo'n kleine setting. Ze speelden eerst intro's als duo's in andere settingen. Ze zeggen daarover: "Maar die intro's werden steeds langer. Als duo komen we verder en dieper in de muziek." Voor ze de studio in gingen bespraken ze wat kernbegrippen. Onder anderen: "Vrijheid, avontuur, eenheid en contrast". En dat kwam uit. Een duopartnerschap gaat over elkaar aanvoelen en begrijpen. Een intensieve samenwerking dus. Het resultaat is opgenomen in Praag. 'Levitas' bevat tien eigen stukken waarbij relatief veel geïmproviseerd wordt. Het is afwisselend leiden en volgen. Initiatiefrijk en terughoudend. Dominant en bescheiden.

Als 'Levitas' staat voor vluchtigheid, klopt dat beseft voor de composities. Nooit zullen ze twee keer identiek klinken. Als ze gespeeld zijn, zijn ze weg. De sfeer en omstandigheden en ook de gemoedstoestand van deze muzikanten zullen altijd weer anders zijn. Maar gelukkig is dit album een mooie registratie. Vooral de saxofoon is heel knap opgenomen: alsof hij vlak voor je in de kamer staat. Maar het ritmische geadem en geblaas in 'Brazilian' geeft wel een vreemd effect. Alsof de saxofonist ineens áchter je staat. 'Levitas' is echt eigenzinnige luistermuziek. Het vraagt behoorlijk veel focus wegens de artistieke diepgang.

Peter J. Korten

Bezetting:

Lubos Soukup (saxofoon, klarinet),
 Christian Pabst (piano).

Bekijk hier een video over de cd:

https://www.youtube.com/watch?v=0NzE7BWO_Nk

PLUME
Holding On
 Jazz & People

Bekijk hier een video over de cd:
<https://bit.ly/3ssO6Cw>

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 385
Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/3sejCnD>

Het aardige van af en toe een recensie schrijven voor Jazzflits is dat je op albums soms nieuwe musici tegenkomt die zich blijken te kunnen meten met de allergrootsten, en bij nader inzien al een enorme staat van dienst hebben.

Ditmaal kreeg ik de cd 'Holding On' van de voor mij onbekende Franse saxofonist Plume onder oren. Een plaat van hoog artistiek niveau! Het is geen muziek voor bij de afwas, het vereist een actieve luisterinstelling. Deze vier heren zorgen er echter voor dat je de rit met veel plezier uitzit, zoveel avontuur valt er te beleven.

Allereerst is daar Plume zelf. Ik heb niet kunnen uitvinden wat zijn echte naam is, alleen ben ik er inmiddels achter dat 'plume' Frans is voor 'veer'. Bij Plume vallen drie dingen op: precisie, precisie en precisie... Deze man fraseert ongelofelijk scherp en strak. Elke noot is te volgen, hij vervalt nooit in zinloze virtuositeit, er zit altijd een gedachte achter zijn lijnen. Zijn sound is warm, glashelder en spat-zuiver. Bij altsaxofonisten hoor ik vaak een bijgeluidje (een spuugje? een niet helemaal lekker rietje?) maar daar kan ik Plume zelden op betrappen. Op Plume's website lezen we dat hij aan de befaamde Berklee School of Music in Boston heeft gestudeerd, de kweekvijver voor zoveel topmusici. Net als eerdere albums die ik besprak in Jazzflits lezen we ook hier dat deze plaat een voortvloeisel is van de covid-periode, die de muzikanten min of meer dwong om naar binnen te keren. In de titels vinden we een zekere zwaarmoedigheid terug: Coltrane's 'Naima' zullen de meeste jazzliefhebbers herkennen als een introspectief nummer, en de eigen stukken hebben raadselachtige titels als 'Revenge of the muted swan', 'Holding on' (hou vol), 'Faith in the unmanifested', 'Reverence' (eerbied), en 'Yin & yang'. Hoe dan ook, het opgesloten zijn heeft deze musici in ieder geval tot een hoog niveau van expressie gestuwd. Op het fundament van een doorleefde ondertoon wordt er ondertussen keihard geswingd en supercreatief muziek gemaakt, waarmee die zwaarmoedigheid uiteindelijk overwonnen wordt.

De musici die Plume heeft aangetrokken functioneren allemaal op datzelfde hoge niveau. Drummer Gregory Hutchinson ('Hutch') speelde met Ray Brown, Betty Carter, Joshua Redman, Roy Hargrove, Joe Henderson en Diana Reeves en draait dus al een paar decennia mee. Hij haalt een prachtige sound uit de drums, en is altijd dienstbaar aan de solist. Pianist Leonardo Montana en bassist Géraud Portal beschikken over een iets bescheidener staat van dienst, maar muzikaal is er op het samenspel en de solo's niets aan te merken.

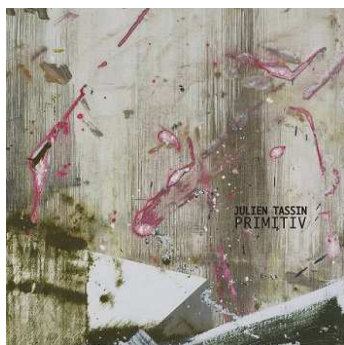
Kortom, van dit album val enorm veel te genieten en te leren!

Bart Noorman

Bezetting:

Plume (altsax), Leonardo Montana (piano), Géraud Portal (contrabas), Gregory Hutchinson (drums) + Matt Chalk (altsax op track 9).

JULIEN TASSIN
Primitiv
Ramble Records

De nieuwe cd van de Belgische gitarist Julien Tassin is getiteld 'Primitiv'. Het gaat om een soloproject, waarvoor Tassin alle twaalf stukken componeerde en in zijn eentje opnam. Het overkoepelende thema is 'de mens in zijn meest primitieve en essentiële vorm'. Tassin liet zich inspireren door de omzwervingen van de menselijke soort. Hij vermengt Europese, Amerikaanse en Afrikaanse muzikale elementen in zijn improvisaties.

Tassin's opnames zijn een soort mantra's, waarin een beperkte hoeveelheid noten steeds wordt herhaald. Hij voegt af en toe woordeloze zang toe, die het etherische gehalte van zijn muziek versterkt. Zijn spel is rauw, organisch, emotioneel, expressief en vooral compromisloos. Het ene moment rockt Julien keihard; het volgende is hij een musicus uit de baroktijd. En ergens daartussen hoor je zijn affiniteit met avant garde jazz.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Julien Tassin (akoestische en elektrische gitaar).

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=VOGa7MUGyUQ>

MARC VAN VUGT
The Lonely Coyote
Baixim Records

Toen gitarist Marc van Vugt op zijn elfde het eerste akkoord van 'A hard day's night' van The Beatles hoorde was hij volledig gebiologeerd door dat geluid en wist hij dat hij de rest van zijn leven zou gaan wijden aan het bespelen van de gitaar. Na een lange loopbaan waarin Van Vugt veel werk schreef voor grote ensembles, koren en orkesten nam bij de solo-cd 'The Lonely Coyote' op met dertien eigen composities, uitsluitend uitgevoerd met akoestische gitaren.

Elk stuk heeft een unieke klankkleur en sfeer omdat Van Vugt steeds andere gitaren laat horen. Met zes of met twaalf snaren, met metalen of nylon snaren, gewone en baritongitaren. Marc musicceert in de traditie van Bill Connors, Ralph Towner, Pat Metheny en Egberto Gismonti. Hij legt de lat dus behoorlijk hoog, maar vergaloppeert zich niet. De nummers zijn van hoge kwaliteit en laveren aangenaam tussen traditionele jazz, latin, klassieke en moderne muziek.

Van Vugt omschrijft zijn werk zo: "Elk nummer vertelt een ander verhaal. Het ene stuk fluistert een gedicht in je oor; het andere is een dramatische, emotionele schreeuw." De cd wordt dan ook geen moment saai of eentonig, ondanks het feit dat je slechts één man aan het werk hoort. Van Vugt voelt zich in vele stijlen thuis en laat dat horen zonder uitsloverij of dikdoenerij. Marc beheerst zijn instrumenten en zoekt het niet in technische hoogstandjes maar in het overbrengen van oprechte gevoelens.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Marc van Vugt (akoestische gitaren).

Beluister hier het titelnummer van de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=XyGMKN3umW8>

JAZZ OP HET PODIUM

ICP ORCHESTRA

Bezetting:

Joost Buis (trombone), Michael Moore (altsax, klarinet), Ab Baars, Tobias Delius (tenorsax, klarinet), Mary Oliver (viool, altviool), Guus Janssen (piano), Ernst Glerum (bas), Han Bennink (drums).

Datum en plaats:

15 oktober 2022,
Le Brocope,
Oldeberkoop.

De viering van de tachtigste verjaardag van Han Bennink lijkt het hele jaar te beslaan, want hoewel we een half jaar na het heuglijke feit zijn, wordt er in de provincie Friesland flink uitgepakt met een eerbetoon. Met exposities en concerten in Gorredijk, Oranjewoud, Gersloot en Oldeberkoop wordt hij in de maanden oktober, november en december flink in het zonnetje gezet. De aftrap vond op 15 oktober plaats in het theatercafé Le Brocope, waar het ICP Orchestra tijdens de coronaperiode de cd 'Komen En Gaan' opnam. Geen onbekende grond dus voor het orkest waar de jubilaris nog steeds zijn stuwende en creatieve drumpartijen aan levert.

Om ook Randstedelingen de gelegenheid te geven om de opening van de expositie en het feestelijke concert van het ICP Orchestra te kunnen bijwonen had het management een viertrapsraket in elkaar gezet. Voor een sympathiek bedrag konden fans met de band mee, per touringcar vanuit Amsterdam. Zo konden we zien hoe invaltrombonist Joost Buis (want Wolter Wierbos is herstellende van een herseninfarct) nog even snel zijn partijen scande en zich eigen maakte. Aangekomen in Oldeberkoop werd met een glas champagne de expositie geopend, met de karakteristieke tot kunst verwerkte kapotte drumvellen met andere objecten erin, aan de muur, en meer fraais. Na een heerlijke maaltijd, waarbij Han Bennink zo van het toetje genoot dat hij alle bordjes nog even aflikte, was het tijd voor de andere hoofdmoot van het programma, het optreden van het ICP Orchestra.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

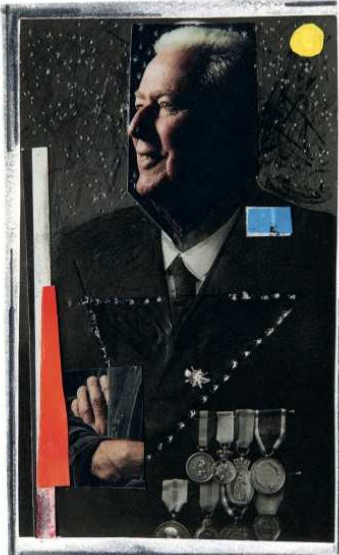
HAN BENNINK

80 IN FRYSLÂN

concerten & exposities

2 oktober - 4 december 2022

- **GALERIE HOOGENBOSCH - GORREDIJK** 2 okt. - 30 okt.
- **HET TRIPGEMAAL - GERSLOOT** 6 okt. - 13 nov.
- **LE BROCOPE - OLDEBERKOOP** 15 okt. - 27 nov.
- **MUSEUM BELVÈDÈRE - ORANJEWOUD** 14 okt. - 4 dec.

Zoals te doen gebruikelijk werd een greep gedaan uit het enorme repertoire dat enerzijds bekend is, maar anderzijds toch elke keer weer weet te verrassen. Natuurlijk waren er de nodige composities van medeoprichter Misha Mengelberg, zoals 'Portret' en de melige meezinger 'Zing zang zaterdag'. Ellington kwam aan bod middels de Juan Tizol-klassieker 'Caravan', met een hoofdrol voor Joost Buis. Terug van weggeweest waren de Monk-stukken 'Misterioso', '52+' (een door Mengelberg gearrangeerd mengsel waarin onder meer 'Humph' te ontwaren was) en vooral 'Reflections', waarin Ab Baars een diep in je ziel snijdende

Han Bennink in Oldeberkoop: viertrapsraket ter ere van de 80-jarige musicus-beeldend kunstenaar

solo neerzette. Ook oud-ICP'er Sean Bergin kwam compositorisch aan bod met 'Monkey woman' en 'Livorò', heerlijk gearrangeerd voor de superieure blazers van het orkest. Misschien waren er wat minder ontregelende momenten dan we gewend zijn van het orkest, het zou kunnen dat de afwezigheid van cellist Tristan Honsinger hier debet aan was. Maar de moeiteloosheid waarmee de orkestleden elkaar kunnen vinden, zowel in de gecomponeerde en gearrangeerde passages als in de geïmproviseerde duo's en trio's, maakt van het ICP Orchestra nog immer het topensemble dat het in de afgelopen 55 jaar geworden is.

Herman te Loo

VARIA

Donny McCaslin speelt met Jong Metropole

Saxofonist Donny McCaslin en Jong Metropole treden in december een aantal maal samen op. McCaslin geniet in brede kringen bekendheid als bandleider van het album 'Blackstar' van David Bowie. McCaslin neemt de jonge muzikanten mee in een mix van jazz, rock en elektronica. Het geheel staat onder leiding van Jochen Neuffer. Donny McCaslin en Jong Metropole doen met het programma 'Fast Future' onder meer Schouwborg Concertzaal Tilburg (3 december) en LantarenVenster, Rotterdam (4 december) aan.

Obama gaf speechschrijver via muziek Miles Davis een levensles

Toen speechschrijver Cody Keenan zijn eerste versie van de State of the Union Adress 2015 – de Amerikaanse troonrede – aan president Barack Obama voorlegde, kreeg hij een verrassend advies, vertelt hij eind september op Esquire.com. "That's the thing about State of the Union Addresses—everything is in there", reageerde Obama, die hem vervolgens vroeg of hij wel eens naar trompettist Miles Davis luisterde. "You know what they say about Miles Davis", vroeg hij: "It's the silences. That's what made him so good. Silences can say more than noise can. I need a speech with some pauses, and some quiet moments, because they say something too. You feel me?" Vervolgens stuurde Obama zijn speechschrijver naar huis: "I don't want you to do any work tonight. I want you to go home, pour yourself a drink, and listen to some Miles Davis. And tomorrow, take another swing at it. Find me some silences." En dat lukte. Het advies nam Keenan voortaan niet alleen in zijn speeches ter harte, vertelt hij: "Whenever I was writing a speech so stressful that I didn't think I could meet the moment, I worked to find the silences not only in the text, but in the cacophony of my own life."

Weer basfestival in 2023

In 2023 vindt in Rotterdam weer een basfestival plaats. Voor de inmiddels vierde editie van het Dutch Double Bass Festival is op 13 en 14 oktober 2023 het Theater Zuidplein in Rotterdam gereserveerd. Initiatiefnemer van het festival is bassist James Oesi. De programmering is nog niet rond, maar meerdere artiesten uit verschillende stijlen worden de bezoeker in het vooruitzicht gesteld.

Muriel Urquidi in de film 'The Future Is Now'. (Persfoto)

BJO-concertfilm 'The Future Is Now' op YouTube te zien

Sinds medio oktober is op YouTube 'The Future Is Now' te zien, een concertfilm van het Brussels Jazz Orchestra (BJO). De film is het eindresultaat van een project dat vorm kreeg in 2016. Gedurende vier seizoenen toerde het BJO telkens met twee jonge talenten, die door de orkestmusici als 'uitzonderlijke talenten' werden beschouwd. In de film musiceren de acht, Artan Bulesh-kaj (gitaar), Muriel Urquidi (zang), Matthias Van den Brande (tenorsax), Lennert Baerts (tenorsax), Roeland Celis (gitaar), Quinten De Craecker (trombone), Jesse Dockx (drums) en Hendrik Lasure (piano), samen met het orkest. Elk van de acht schreef een nieuw stuk dat werd gearrangeerd voor het BJO en in april 2021 werd opgenomen in de studio van GC De Rinck in Brussel. De film doet daarvan verslag. De acht vertellen in 'The Future Is Now' over hun liefde voor jazz, de samenwerking met BJO en de composities die ze schreven voor dit project.

Bekijk de film hier:

<https://www.youtube.com/watch?v=EmISksEdnE4>

Film over John Scofield in december in roulatie

'Inside Scofield', een film van de Duitse regisseur Joerg Steineck over John Scofield, komt op 2 december in roulatie. De film zal vanaf dan op Vimeo, diverse digitale platforms en dvd te bekijken zijn. De film duurt 1,5 uur en portretteert het leven van de gitarist. Zijn levensverhaal wordt door hemzelf verteld en ook alle muziek in de documentaire is van zijn hand. Scofield beantwoordt vragen als 'wat is improvisatie', 'wat is er veranderd in de veertig jaar dat ik de wereld rondtrek met mijn muziek', 'hoe heeft dit mijn muziek beïnvloed' en 'hoe hou je die al die tijd op een hoog peil'. Naast veel andere musici zijn ook Scofields collega's Pat Metheny, Bill Frisell en Mike Stern in de film te zien.

Bekijk hier de trailer van de film:

<https://youtu.be/d5er2NxeTmk>

Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op:

<https://www.facebook.com/Jazzflits>

Festival November Music, 3 tot en met 13 november, Den Bosch

Van 3 tot en met 13 november vindt op diverse locaties in 's-Hertogenbosch het November Music Festival plaats. Ieder jaar brengt het festival de meest eigenzinnige en vooruitstrevende makers en muzikanten uit de hele wereld op het gebied van jazz, modern gecomponeerde muziek, new world music, muziektheater en pop samen. Er zijn ook muzikale installaties te zien. Voor de tweede maal biedt November Music onderdak aan het FAQ Festival voor elektronische muziek. Met maar liefst ruim vijftig premières door makers en uitvoerders uit binnen- en buitenland, 21 compositieopdrachten en meer dan honderd verschillende concerten laat November Music de 30ste editie zien hoe divers en vitaal de nieuwste muziek is.

Voor jazzliefhebbers is er dit jaar veel te beleven. Uniek is de komst van Dhafer Yousef en Anouar Brahem (5/11), twee van 's werelds allerbeste ud-spelers die opereren op het grensvlak van jazz en Arabische muziek.

Ook interessant voor jazzliefhebbers die hun grenzen willen verleggen is de elektropopjazz van Jameszoo, LIUN & The Science Fiction Band met zangeres Lucia Cadotsch.

Op 6 november zijn saxofonist Steve Coleman met het Amstel Quartet en de Belgische bassist Anneleen Boehme met haar kamerjazzgroep Grand Picture Palace te horen.

Een van de meest opvallende bigbands is AM.OK van Tijn Wybenga, die een compositieopdracht zal uitvoeren (12/11), evenals Marike van Dijk, die haar North Sea Jazz compositieopdracht laat horen (13/11).

...vervolg in de kolom hiernaast ----->

Expo over accordeon in de jazz

Op 28 oktober is in het Jazzcentrum Vlaanderen in Dendermonde de expositie 'Het accordeon in de jazz' geopend. De expositie laat licht schijnen over de geschiedenis van het instrument en presenteert de bezoeker verschillende types, merken en muzikanten. Op het affiche van de tentoonstelling (zie hierboven) prijkt de Amsterdamse accordeonist Johnny Meijer met een knoppenaccordeon van het merk Accordiola.

Meer info: <https://www.jazzcentrumvlaanderen.be/expo>

Corrie van Binsbergen eenmalig weer op gitaar te horen

Ter gelegenheid van de lancering van de WesterparkWalk-app haalt Corrie van Binsbergen op 20 november haar gitaar nog een keer uit de koffer. Ze treedt tijdens de lunch (om 12.40 uur) in Zaal 100 (Amsterdam) op met Vanbinsbergen Playstation. Van Binsbergen stopte recentelijk met optreden om zich op componeren te concentreren.

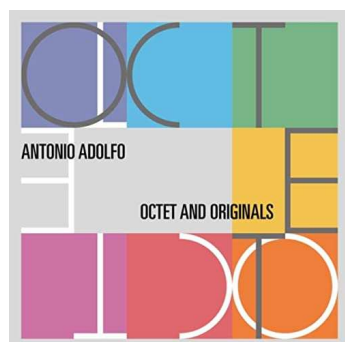
...vervolg November Music, Den Bosch

Altijd verrassend is de muziekroute op 6 november waar de bezoekers op een flink aantal podia in het centrum van Den Bosch alle soorten muziek van dit festival kunnen horen. Dit jaar met veel jazz waaronder het Jo Goes Hunting Orchestra van drummer Jimmi Hueting, accordeonist Rik Cornelissen met Jeroen van Vliet, Oene van Geel, Dion Nijland en Miguel Boelens, het kwartet van bassist en zanger Peter Willems, en het trio van bassist en zangeres Fuensanta Mendez. (Tom Beetz)

Meer info: <https://bit.ly/3TJzhHJ>

JAZZWEEK TOP DRIE

24 oktober 2022

1 Antonio Adolfo

Octet and Originals
(AAM Music)

2 Steve Turre

Generations
(Smoke Sessions)

3 Terri Lyne Carrington

New Standards Vol 1
(Candid)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortjen, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-**

FLITS-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

Expositie Jazz Portraits in Amsterdam

Van 4 tot en met 9 november worden bij het Treehouse (Amsterdam) door Asaf Lewkowitz geschilderde jazzportretten geëxposeerd. 'Geabstraheerd figuratieve portretten in een meditatieve staat, hun ogen zijn gesloten, maar intense kleuren verwijzen naar de innerlijke intensiteit van creativiteit', aldus een toelichting. Lewkowitz portretteerde onder anderen saxofonist John Coltrane, trompettist Miles Davis, saxofonist Eric Dolphy en pianist Bill Evans. De kunstenaar studeerde vier jaar aan de School voor kunst en visuele communicatie in Tel Aviv.

Meer info:

<https://www.treehousesm.com/agenda/meditations-jazz-portraits>

Op zaterdagavond 15 oktober trad het **Alkul Quartet** op in het Cultureel Centrum Voorschoten bij het Podium Jong Professionals Jazz, het podium voor jazzstudenten van het Haags conservatorium. Het kwartet bestond uit de uit IJsland afkomstige zangeres Björg Blöndal, gitarist Thorkell Ragnar en contrabassist Snorri Skúlason en de Italiaanse drummer Marcello Saracino. Het jonge kwartet speelde sferische jazz en bracht louter eigen composities. (Persfoto)